

d ô v o d o v :

Podľa § 13 pravidiel o dávke z prírastku hodnoty nehnuteľnosti (dodatok III. k vl. nar. zo dňa 27. apríla 1922, čís. 143 Sb. z. a n. a zák. z 12. augusta 1921, čís. 329 Sb. z. a n.) postihuje dávka scudziteľa nehnuteľnosti, tento je dlžníkom a nabyvateľ za dávku len ručí. Podľa nenapadnutého zistenia odvolacieho súdu neprevzala žalobkyňa a jej manžel na seba zaplatenie dávky za žalovaných. Žalovaní dávku včas nezaplatili (§ 32 cit. pravidiel) a v dôsledku toho bolo vložené na nehnuteľnosti žalobkyne, kúpené od žalovaných, exekučné záložné právo. Týmto záložným právom je žalobkyňa skrátaná v svojom vlastníckom práve zavinením žalovaných, ktorí na toto zaťaženie nehnuteľnosti žalobkyne pre svoj dlh, keď žalobkyňa dávku neprevzala, nároku nemajú. Je preto oprávnený nárok žalobkyne, aby ju žalovaní tohoto zaťaženia sprostili, t. j. výmaz exekučného záložného práva opatrili.

Rozhodovať o vzniku, trvaní a zániku dávok povahy verejnoprávnej, nie sú povolané súdy, ale príslušné úrady administratívne. V dôsledku toho mohla by námietka žalovaných, že vklad exekučného záložného práva nestal sa po práve — pretože povinnosť žalovaných zaplatiť dávku z prírastku hodnoty nehnuteľnosti zanikla premlčaním, resp. že obec nebola oprávnená dávku proti nabyvateľovi uplatňovať, pretože nepreukázala, že dávka sa nedá na scudziteľovi vymôcť —, prísť v úvahu len vtedy, keby žalovaní preukázali tieto okolnosti pravoplatným rozhodnutím príslušných administratívnych úradov.

Čís. 16246.

Otázku, či bol zamestnanec k zamestnávateľovi v služebnom pomere, podliehajúcim penzijnému poisteniu, rieši súd v spore o náhradu škody, vzniklej z porušenia prihlasovacej povinnosti, samostatne ako otázku prejudiciálnu, ak o nej ešte nebolo rozhodnuté pravoplatným výmerom nositeľa poistenia. — Nie je však vylúčené, aby sa strany obrátili o rozhodnutie o tom, či zamestnanec podliehal penzijnému poisteniu, na nositeľa poistenia, aj keď už poistný prípad nastal. Keď sa tak stalo, je pravoplatné rozhodnutie nositeľa poistenia o tom, či zamestnanec podliehal penzijnému poisteniu alebo nie, pre strany aj pre súd záväzná.*)

(Rozh. z 20. mája 1937, Rv III 190/37.)

Žalobu, ktorou sa žalobník domáhal na I. žalovanom Drovi D. a II. žalovanej strane náhrady škody na tom základe, že ho neprihlásil k penzijnému poisteniu, o b a n i ž š i e s ú d y z a m i e t l y .

N a j v y š š í s ú d d o v o l a c i u ž i a d o s ť ž a l o b n í k a z a m i e t o l .

D ô v o d y :

Otázku, či zamestnanec bol k zamestnávateľovi v služebnom pomere, podliehajúcim penzijnému poisteniu, rieši súd v spore o náhradu škody, vzniklej z porušenia prihlasovacej povinnosti, samostatne ako otázku

*) Porov.: Úr. sb. č. 2916 (I).

prejudicálnu, ak o nej ešte nebolo rozhodnuté pravoplatným výmerom nositeľa poistenia. Nie je však vylúčené, aby sa strany obrátili o rozhodnutie o tom, či zamestnanec podliehal penzijnému poisteniu, na nositeľa poistenia, aj keď už poistný prípad nastal, ako v súdenom prípade. Keď sa tak stalo, je pravoplatné rozhodnutie nositeľa poistenia o tom, či zamestnanec podliehal penzijnému poisteniu alebo nie, pre strany aj pre súd záväzná.

Výmerom Úradovne Všeobecného penzijného ústavu v B. zo dňa 1. augusta 1936, ktorého pravosť žalobník uznal a ktorého platnosť nenamietal, bolo vypovedané, že žalobník ako pomocný hájnik II. žalovanej strany v dobe od 1. januára 1926 do 31. marca 1933 povinnému penzijnému poisteniu nepodliehal. Je proto žalobný nárok, uplatňovaný proti tejto žalovanej na základe porušenia prihlasovacej povinnosti k penzijnému poisteniu, bezzákladný.

Výmer tento netýká sa však pomeru žalobníka k I. žalovanému Drovi D., a preto se z neho nedá pre posúdenie oprávnenosti žalobného nároku proti tomuto žalovanému nič vyvodiť.

Žalobník uplatňuje žalobou proti I. žalovanému Drovi D. nárok na platenie odškodňovacej renty pre porušenie prihlasovacej povinnosti k penzijnému poisteniu. Bolo preto na ňom, aby dokázal nielen, že bol u tohoto žalovaného v služebnom pomere, ale aj to, že zamestnanie, ktoré v skutočnosti u žalovaného mal, podliehalo penzijnému poisteniu tak podľa zákona č. 26/1929 Sb. z. a n. Žalobník udal v žalobe, že v roku 1908 vstúpil do služieb P-ovcov ako hájnik a dozorca nad robotníkmi. Za vojny nepracoval. Pozemkovou reformou prešiel P-ovský majetok do vlastníctva II. žalovanej strany, ktorá ho prepustila v častiach Jánovi P., Jánovi D., Jozefovi K., I. žalovanému Drovi D. a časť si ponechalo. Všetci menovaní prevzali žalobníka do svojích služieb, v ktorých zotrval do 15. októbra 1932. Tieto okolnosti žiadal dokázať spismi Cpr 319/1935 pracovného súdu v B. Aké práce konal žalobník pre jedného každého z uvedených zamestnavateľov, najmä pre I. žalovaného Dra D., ani v žalobe, ani v pokračovaní pred nižšími súdmi neuviedol. Obmedzil sa na prednes žaloby, že všetky okolnosti jeho služby sú v spore Cpr 319/33 podrobne zistené. Pri tom stave je správne zistenie odvolacieho súdu, že žalobník neuviedol žiadnych takých okolností, z ktorých by sa dalo zistiť, že žalobník vykonával u I. žalovaného Dra D. zamestnanie podliehajúce povinnému penzijnému poisteniu podľa platných zákonných predpisov. Preto je dovolacia žiadosť aj v tomto smere bezzákladná.

Čís. 16247.

Ustanovenie § 23 (1) zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. o neprípustnosti advokátskeho zastúpenia pred pracovným súdom platí aj keď ide o spoločnú žalobu podľa § 77 Osp. a každý zo spoločníkov sporu uplatňuje len nárok, ktorého predmet nemá vyššiu hodnotu než 1.000 Kč, — i keď hodnota predmetu jednotlivých nárokov dovedna činí viac než 1.000 Kč.

(Rozh. z 20. mája 1937, R IV 183/37.)